

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl soudcem JUDr. Jiřím Kratochvílem v právní věci

navrhovatele:

■■■■. A■■■ H■■■, nar. ■■■■
bytem ■■■■, ■■■■
zastoupen advokátem ■■■■. ■■■■. A■■■ T■■■
sídlem ■■■■. ■■■■, ■■■■

proti
účastníkům:

1. ■■■■. ■■■■. ■■■■ IČ ■■■■
sídlem ■■■■, ■■■■
zastoupen advokátem ■■■■. J■■■ P■■■, ■■■■
sídlem ■■■■, ■■■■
2. ■■■■. J■■■ S■■■, nar. ■■■■, ■■■■, ■■■■
■■■■
3. ■■■■. ■■■■. J■■■ B■■■, ■■■■, ■■■■
zastoupen advokátem ■■■■. J■■■ P■■■, ■■■■
sídlem ■■■■, ■■■■
4. ■■■■. ■■■■, IČ ■■■■, ■■■■, ■■■■
■■■■
5. ■■■■. V■■■ K■■■, nar. ■■■■, ■■■■, ■■■■
■■■■
zastoupen advokátem ■■■■. J■■■ P■■■, ■■■■
sídlem ■■■■, ■■■■
6. J■■■ N■■■, nar. ■■■■, ■■■■, ■■■■
■■■■
zastoupen advokátem ■■■■. J■■■ P■■■, ■■■■
sídlem ■■■■, ■■■■

o návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady konané dne 15.06.2017

takto:

- I. a) Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka č. 1 konané dne 15. června 2017, přijaté v rámci bodu 4 programu valné hromady, týkající se „schválení návrhu na vyslovení neplatnosti – schválení řádné účetní závěrky za rok 2016 a návrhu na rozdělení zisku bez výplaty dividend“, **se zamítá.**
- b) Návrh na vyslovení neplatnosti téhož usnesení valné hromady konané dne 15. června 2017, přijaté v rámci bodu 6 programu valné hromady, týkající se „volby ■■■■. Z■■■ P■■■, nar. ■■■■, členem představenstva účastníka č. 1“, **se zamítá.**
- c) Konečně návrh na vyslovení neplatnosti téhož usnesení valné hromady konané dne 15. června 2017, specifikovaný v žalobním žádání pod body III-VII., týkající se návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku, **se rovněž zamítá.**
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit účastníkům č. 1, č. 3, č. 5, jakož i č. 6, z titulu nákladů

řízení, do tří dnů od právní moci usnesení 257 185,50 Kč, k rukám zástupce uvedených účastníků [REDACTED], J. [REDACTED] P. [REDACTED], [REDACTED].

- III. Navrhovatel je povinen zaplatit z titulu nákladů řízení do tří dnů od právní moci usnesení 744 Kč, k rukám účastníka č. 2 [REDACTED], J. [REDACTED] S. [REDACTED].
- IV. Navrhovatel je povinen doplatit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové, z titulu soudního poplatku 4 000 Kč, a to na účet č. 3703-6828511/0710, vedený u ČNB Hradec Králové, KS 1148, VS 3722004617, rovněž do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

Navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka č. 1, konané dne 15. června 2017 ve 12 hod. v sídle této společnosti a specifikovaných ve výrocích tohoto usnesení.

Poukázal na skutečnost, že proti usnesení předmětné valné hromady („dále jen VH“) o schválení hospodářského výsledku za rok 2016 podal protest s odůvodněním, že schválením tohoto usnesení bylo pominuto právo akcionáře na výplatu dividend.

Důvody neplatnosti uvedeného usnesení rozvedl navrhovatel blížeji takto:

- protinávrh účastníka č. 2 (akcionáře [REDACTED], J. [REDACTED] S. [REDACTED]), na jehož základě bylo usnesení 1 přijato, nebyl podán v souladu se stanovami účastníka č. 1 včas a rovněž nesplňuje formální náležitosti návrhu na rozdělení hospodářského výsledku společnosti,
- účastník (č. 2) tento svůj protinávrh nijak neodůvodnil, což nutno považovat za protiprávní,
- nebyly uvedeny důvody, pro které lze zisk nerozdělit a ponechat jej společnosti,
- přinejmenším účastníci řízení č. 2 - č. 6, co by akcionáři účastníka č. 1, při schválení předmětného usnesení zneužili svých hlasovacích práv k újmě menšiny.

Účastník č. 1, jakož i zbylí účastníci s návrhem nesouhlasili. Konkrétně účastník č. 1 označil návrh za účelový. V obsáhlém vyjádření nepopřel, že je stabilizovanou společností, avšak děje se tak právě pro časté a značně vysoké investice směřující k modernizaci provozů budov a celého komplexu účastníka č. 1.

Tento účastník rovněž vyslovil nesouhlas s tvrzením navrhovatele ohledně údajné opožděnosti podaného protestu účastníkem č. 2. Současně vyslovil názor, že včasnost podání je zákonem předepsána ohledně rozeslání pozvánek jednotlivým akcionářům. Ohledně protinávrhu, resp. protestu, který byl vysloveným účastníkem č. 2, však takováto povinnost stanovena není a nemohla být tudíž ani porušena.

Jestliže navrhovatel sám tvrdí, že došlo ke zneužití hlasovacích práv k újmě menšiny, pak samotné nevyplacení dividend žádnou takovouto újmu přinést nemůže. Ostatně navrhovatel v tomto ohledu ničeho netvrdil a tím méně prokazoval.

Účastník č. 1 je přesvědčen, že vyhovění návrhu by představovalo popření principu svobodného rozhodování akcionářů, jakož i respektování zásady majority. Připomíná rovněž, že soud smí zasahovat do vnitřních záležitostí a poměrů právnické osoby pouze v případech, kdy tak stanoví zákon.

Navrhovatelem vytvářená konstrukce v tom smyslu, že soud může určit, zda navrhované rozhodnutí bylo přijato, i když valná hromada rozhodla jinak, je zcela jistě zásahem do vnitřních záležitostí právnické osoby, na který však nutno nahlížet jako na nepřípustný. Pakliže je nepřípustný, pak na něm ani navrhovatel nemůže mít právní zájem tak, jak o tom hovoří ust. § 80 OSŘ.

Zápisem z jednání řádné valné hromady účastníka č. 1 se podává a současně má soud za prokázané, že dne 15. června 2017 se skutečně konala v sídle tohoto účastníka řádná valná hromada, za účasti

tam uvedených osob představující orgány valné hromady a právního zástupce navrhovatele, přičemž z tohoto zápisu rovněž vyplývá, že byla přítomna notářka ■■■■■. H ■■■■■ K ■■■■■. Pokud jde o hlasování č. 1 (volba orgánů valné hromady), bylo přítomno (fyzicky, či na základě plné moci) 77 684 hlasů, tzn. 85,2 ze všech akcionářů. Proti přednesenému návrhu z přítomných akcionářů nikdo nehlasoval. Z právě uvedeného je, mimo jiné, zřejmá ta skutečnost, že valná hromada účastníka č. 1 byla jednoznačně usnášeníschopná.

Tímto zápisem má soud dále za prokázáno, a sice vyjádřením jmenované notářky, že usnesení o změně stanov a o volbě nových orgánů společnosti byla platně přijata. Současně tato notářka potvrdila k dotazu právního zástupce navrhovatele, že v době konání valné hromady platí původní text stanov. Nové stanovy nabyly účinnosti zápisem do veřejného rejstříku.

Z této listiny (zápisu z valné hromady) má soud rovněž za prokázané, že účastník č. 2 – ■■■■■. J ■■■■■ S ■■■■■ přednesl jako akcionář protinávrh, a sice rozdělení zisku bez výplaty dividend, přičemž částka 911 820 Kč by byla připsána na účet nerozděleného zisku z minulých let a tyto prostředky byly využity k činnosti, jakož i rozvoji společnosti.

Konečně tímto zápisem má soud za prokázané, že všechny návrhy usnesení, které byly na této valné hromadě přijaty a které současně navrhovatel napadá, co by neplatné, byly přítomnými akcionáři většinově, event. stoprocentně odsouhlaseny.

Soud prvního stupně má za to, že shora popsany skutkový stav byl dostatečně listinnými důkazy prokázán a pro rozhodnutí ve věci se jeví být klíčové právní posouzení takto zjištěného a prokázaného skutkového stavu, přičemž dalších důkazů nebylo třeba, neboť právně významná skutková zjištění byla ve smyslu ust. § 157 odst. 2 OSŘ vytěžena z již shora jmenovaných důkazů.

Předně soud má za to, že zde skutečně neexistuje naléhavý právní zájem pro určení ve smyslu ust. § 80 OSŘ, které hovoří o tom, že určení, zda tu právní poměr je, či není, se lze žalobou domáhat i tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem. Tak tomu ovšem v souzené věci není. Již tento závěr by postačoval k zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Jestliže však navrhovatel na podporu své argumentace o neplatnosti přijatých usnesení předmětné valné hromady uvedl další tvrzení (nikoliv důkazy), považuje soud za potřebné vypořádat se i s těmito dalšími námitkami navrhovatele.

Lze souhlasit s námitkami účastníka č. 1, jakož i č. 2, a sice v tom ohledu, že i návrhy akcionáře, které budou uplatněny až na valné hromadě, resp. po zákonné lhůtě, lze na této valné hromadě projednat. Pokud by tomu bylo jinak, zákonodárce by to nepochybně výslovně vyjádřil v příslušném ustanovení zákona.

V této souvislosti je na místě též odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, např. rozhodnutí 29 Odo 442/2004, ze kterého vyplývá, že pokud by soud vyslovil neplatnost rozhodnutí, které bylo valnou hromadou přijato, jednalo by se o zásah do vnitřních záležitostí právnické osoby, který však, jak již konstatováno, přípustný není.

K zamítnutí návrhu vedly soud prvního stupně i závěry usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Odo 984/2005, které se týká tzv. materiálního přezkumu rozhodnutí valné hromady. V tomto případě Nejvyšší soud ČR taktéž uzavřel, že soud při rozhodování o neplatnosti valné hromady zpravidla neposuzuje, zda opatření, o kterém rozhodla valná hromada, je věcně důvodné, zda odpovídá zájmům společnosti, a je v širším slova smyslu materiálně opodstatněné. Je zcela výjimečné, stanoví-li tak zákon nebo vyplývá-li to z něj, je soud povolán přezkoumat, zda dané usnesení valné hromady je věcně důvodné, či je v zájmu společnosti nebo akcionářů.

Judikatura Nejvyššího soudu ČR již opakovaně rovněž řešila zneužití většiny hlasů.

Dle ust. § 212 odst. 2 Obč.Z., které hovoří o zneužití hlasovacích práv k újmě celku, je obsahově totožné s ust. § 56a tehdy platného Obch.Z. Občanský zákoník ukládá členům korporace

povinnost chovat se vůči ní čestně a zachovávat její vnitřní řád. Pro případ, že by člen soukromé korporace zneužil své hlasovací právo k újmě korporace jako celku, může soud na návrh toho, kdo prokáže právní zájem, rozhodnout, že k hlasu tohoto člena nelze pro určitý případ přihlížet. Z právě uvedeného je zřejmé, že občanský zákoník zcela jednoznačně vyznává zásadu, že by muselo dojít k újmě korporace jako celku, nikoliv tedy o případ, které konstruuje navrhovatel. Ingerence soudu je pak ve zmíněných věcech značně omezena.

Soud prvního stupně uzavírá, že navrhovatel sice obsáhle tvrdil, „co vše“ bylo přijatým usnesením předmětné valné hromady porušeno a tudíž by mělo být soudem shledáno neplatným, avšak tato svá tvrzení v žádném ohledu neprokázal, byť byl soudem k tomu výslovně vyzván.

Z důvodů shora řečených byl návrh shledán v celém rozsahu nedůvodným a jako takový zamítnut.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 142 odst. 1 OSŘ. Jelikož účastníci č. 1, č. 3, č. 5, jakož i č. 6 byli ve sporu úspěšní, když se žalobě ubránili a byla jim proto přiznána náhrada nákladů řízení představující účelně vynaložené prostředky k bránění jejich práva s přihlédnutím k zastupování více osob, úhmem 257 186,50 Kč, představujících odměnu za právní zastoupení, 8 úkonů po 5 680 Kč x 22 720 Kč, polovina úkonu po 3 550 Kč, jeden úkon po 16 440 Kč, k tomu pak 36 režijních paušálů po 300 Kč = 10 800 Kč, to vše s připočtením DPH, jehož je právní zástupce uvedených účastníků plátcem – 44 635,50 Kč.

Náklady účastníka č. 2 pak byly představovány toliko náhradou cestovného ve výši 744 Kč a účastníkovi č. 4, přes úspěch ve sporu, žádné náklady řízení nevznikly.

Navrhovatel na soudním poplatku z žaloby uhradil toliko 2 000 Kč, ačkoliv v řízení uplatňoval celkem tři nároky, zbylé 4 000 Kč mu proto byly z titulu poplatkové povinnosti doměřeny.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

Hradec Králové 9. ledna 2019

JUDr. Jiří KRATOCHVÍL, v. r.
soudce